

fig: for at være yderst varsom, idet man nemlig ikke kunde ansee det ønskeligt at indføre nogen særdeles stor og gennemgribende Forandring i formel Henseende. Der er nemlig stor Fordeel ved, at man ikke gjør større Afvigelser end nødvendigt fra det, der tidligere har været indført, ikke større, end der maa ansees for at medføre ubestridelige Fordele, idet Overigten gjøres saameget vanskeligere, naar der paa eengang gjøres særdeles store Spring. Sdet man altsaa har søgt at holde sig indenfor meget maadeholdne Grændser med Hensyn til de Forandringer, man har foretaget i formel Henseende, har man fornemmelig stræbt at opnaae Diemedet ved de Forandringer, som jeg nu skal tillade mig at nævne.

Det første Formaal, man har søgt at opnaae, er da at efterkomme Ønsket om at frembringe en større Overensstemmelse mellem Finantslovens enkelte Dele. Det vil let sees, naar man tager tidligere Finantslove for sig, at enkelte Capitler ere behandlede med større Bidløstighed end andre, at der i enkelte Capitler findes Inddelinger, som ikke svare til dem i de paafølgende, og at der som Følge heraf ikke har viist sig den Ensartethed i de forskjellige Capitlers Behandlingsmaade, som kunde være ønskelig. Man har ogsaa ved samme Leilighed søgt at faae en bedre Ordning af den Rækkefølge, hvori de enkelte Dele, som hørte under samme Ministerium, de forskjellige Administrationsgrenene fulgte paa hinanden, saa at man samlede det mere Ensartede under større Hovedafdelinger; og derved fjernede fra hinanden de Ting, der nu staae sammen, men som efter deres Natur burde staae sjernt fra hinanden. Man har stræbt at faae en mere consequent Ordning og Inddeling af Contierne, saaledes at Hovedcontierne og Undercontierne komme til at adskille sig fra hinanden efter visse Principer, og paa samme Maaade ved de forskjellige Administrationsgrenene. — Et andet Formaal, som man har stræbt at opnaae, er, at man saavidt muligt vilde see at faae optaget i Loven alle de Bestemmelser, som skulle have bindende Kraft. Det vil være i Thingets Erindring, at der oftere har været Spørgsmaal om, hvilken Betydning man skulde tillægge Underbilagene, og man har allerede

for flere Aar siden fundet, at den rette Maaade at løse dette Spørgsmaal paa vilde være at optage saameget af Underbilagene i Texten, som man ansaae nødvendigt forat definere dens bindende Kraft. Dette har man nu villet indføre saaledes, at man navnlig har meent, at hvor der til Grund for en Conto laa en Lov, hvilket nu er Tilfældet med en overordentlig stor Mængde af Finantslovens Conti, der kunde man bedre samle under eet Nummer — om jeg saa maa sige — Alt, hvad dertil hørte, idet Lovene give tilstrækkelig Beilebning til at bestemme, hvorledes Regjeringen er berettiget til at benytte Bevillinger, efter som deri indeholdes Reglen for Anvendelsen af vedkommende Conti i det Enkelte; hvor derimod Saa-dant ikke var Tilfældet, maatte en større Specification finde Sted i selve Loven, og der har man meent i det Hele taget at kunne foreslaae den Specification, som vil findes i det foreliggende Lovforslag, og som forøvrigt i det Hele ikke afviger overordentlig væsentligt fra, hvad der i de sidste Finantslove har været vedtaget. Dernæst har man stræbt efter i Texten at optage alle Forbehold. Det vil jo erindres, at der i Finantsloven efterhaanden er sat en Deel Forbehold, ind deels som Betingelse for Bevillinger, deels som Noget, der skulde see under visse Eventualiteter. Disse Forbehold findes nu spredte i en stor Deel tidligere Finantslove; en Deel af dem ere vel kaldne bort, idet de ere bleve fyldestgjorte, men en Deel af dem ere endnu gjældende, og dem har man derfor optaget i Texten. Forøvrigt har man alligevel fastholdt den Paragraph, som har staaet i tidligere Finantslove, om at saadanne Forbehold, som tidligere have været optagne, fremdeles skulle være gjældende, idet det jo kunde være muligt, at et eller andet Forbehold kunde være overseet, som man dog ikke har villet berøve sin Virkning. Man har endelig endnu stræbt efter at gennemføre en Forandring, nemlig med Hensyn til Bevillingsformen for de Instituter, hvorved der baade falder Indtægter og Udgifter. Enhver af de ærede Herrer, som erindrer de tidligere Finantsloves Form, vil jo vide, at der med Hensyn til Posteringen af Bevillingen til saadanne Instituter er fulgt en overordentlig forskjellig